

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/43/2013
Identifikačné číslo spisu:	4412010407
Dátum vydania rozhodnutia:	18.09.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Burger
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:4412010407.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr Igora Burgera a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Aleny Šiškovéj na neverejnom zasadnutí konanom 18. septembra 2013 v Bratislave v trestnej veci obvineného Z. K. pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. a iné, vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 2T 127/2012, o dovolaní, ktoré podal obvinený Z. K., prostredníctvom obhajcu JUDr. Vladimíra Lamačku ml., advokáta v Nových Zámkoch, proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 31. januára 2013, sp. zn. 4To 124/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Z. K. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky z 9. októbra 2012, sp. zn. 2T 127/2012, bol obvinený Z. K. uznaný za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 25. septembra 2011, v čase asi o 3.30 hod. v priestoroch hypermarketu Tesco v Nových Zámkoch, po predchádzajúcej slovnej hádke, fyzicky napadol poškodeného O. D., nar. X. W. XXXX, trvale bytom E. tak, že ho zozadu udel do hlavy, následne opakovane päťou do tváre a po páde poškodeného na zem, ho do tváre aj kopol, čím mu spôsobil viacnásobnú zlomeninu sánky, jednak jej tela vpravo s ľahkým posunom kostných úlomkov a jednak trieštivú zlomeninu jej ramena vľavo, ktoré zranenia boli spojené s dobou liečenia, práceneschopnosti a rehabilitácie v trvaní 8 až 10 týždňov.

Za to mu bol podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. (pri zistení poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák. a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/, Tr. zák.), § 41 ods. 1 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere štyri roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody ho súd zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obvinenému povinnosť nahradiť poškodenému O. D., nar. X. W.

XXXX, bytom E. z dôvodu bolestného sumu 3 229,80 €.

So zvyškom nároku na náhradu škody odkázal súd poškodeného podľa § 288 ods. 2 Tr. por. na občianske súdne konanie.

Krajský súd v Nitre rozhodujúci o odvolaní obvineného podľa § 319 Tr. por. toto odvolanie uznesením z 31. januára 2013, sp. zn. 4To 124/2012, zamietol.

Obvinený Z. K., prostredníctvom obhajcu JUDr. Vladimíra Lamačku ml., advokáta v Nových Zámkoch, podal proti uzneseniu krajského súdu a rozsudku prvostupňového súdu, na Okresnom súde Nové Zámky dňa 5. júna 2013 dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

V dovolaní poukázal na svoje priznanie ako aj úprimné oľutovanie činu, tiež na skutočnosť, že poškodený ho provokoval verbálnymi urážkami. Okresnému súdu vytýka, že v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku neopomenul uviesť, že proti jeho osobe je vedené trestné stíhanie v inej veci. Napriek konštatovaniu okresného súdu, že na toto trestné stíhanie neprihliadal, obvinený K. tvrdí, že uvedeným odôvodnením prezumoval hoci len sčasti jeho vinu a predovšetkým výrok o treste. Nesúhlasí ani s neuznáním existencie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr. zák., čo prvostupňový súd odôvodnil opakovanými záznamami v evidencii priestupkov.

Tieto okolnosti, podľa názoru obvineného, nemôžu viesť k záveru o nemožnosti aplikovať v jeho prípade ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu. Z odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu, ktorý sa aj v tejto otázke stotožnil s prvostupňovým súdom, nie je zrejmé ako k tomuto záveru dospel.

Obvinený K. poukazuje na skutočnosť, že ešte je pomerne mladým človekom, ktorý pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, vyslovil presvedčenie o možnosti aplikovať v jeho prípade ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák.

Nesúhlasí ani s právnou kvalifikáciou predmetného skutku ako zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. Z jeho strany, t.j. zo strany obvineného išlo síce o úmyselný útok na zdravie poškodeného O. D., ale ťažkú ujmu na zdraví mu rozhodne spôsobiť nechcel. Bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že mu takéto zranenia nespôsobí, takže jeho zavinenie vo vzťahu k ťažkej ujme na zdraví je nedbanlivostné, zodpovedajúce právnej kvalifikácii ublíženia na zdraví v zmysle § 157 ods. 1 Tr. zák.

V tejto súvislosti obvinený uviedol, že samotný fakt ročného tréningu jedného z odvetví bojových umení a posilňovania nemôže mu byť pri posudzovaní skutkového deja na ťarchu. Súčasne „per analogiam“ poukázal na judikát kolégia Krajského súdu v Žiline (Jtk 22/2010), ktorý podľa názoru obvineného najpriliehavejšie v sebe zahŕňa nedbanlivostné zavinenie v konaní páchatel'a (napr. trhanie poškodeného a jeho zhodenie na zem) a tomu zodpovedajúci následok - ťažkú ujmu na zdraví (poškodenie oboch meniskov a roztrhnutie väzu kolena).

Z týchto dôvodov obvinený K. navrhol zrušiť dovolaním napadnuté uznesenie krajského súdu ako aj rozsudok okresného súdu a vec vrátiť Okresnému súdu Nové Zámky na ďalšie konanie.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Nové Zámky vo svojom vyjadrení k dovolaniu obvineného uviedla, že napadnuté rozhodnutia prvostupňového i druhostupňového súdu sú vo všetkých výrokoch zákonné a opodstatnené. Obvinený Z. K. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ktoré vyhlásenie bolo prijaté. Počas celého prípravného konania i konania pred súdom bol uzročený aj s právnou kvalifikáciou predmetného skutku ako zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., ktorú ani v podanom odvolaní nenamietal. Domáhal sa len uloženia trestu s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák. Prokurátorka sa stotožnila s odôvodnením uznesenia Krajského súdu v Nitre, ktorý správne vyhodnotil okolnosti prípadu, ako obvinenému K. skôr priťažujúce, než aby pristúpil k aplikácii ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák.

Prokurátorka navrhla, aby dovolací súd podľa § 392 ods. 1 Tr. por. dovolanie obvineného zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), za splnenia podmienok uvedených v § 373 Tr. por., v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.). Súčasne ale zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo je zrejmé, že nie je splnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Pokiaľ ide o obsah podaného dovolania, Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že je identický s tým, čo obvinený Z. K. uvádzal v odvolaní, o ktorom rozhodol krajský súd.

Dovolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdom prvého a druhého stupňa. Obvineným uvádzaný dovolací dôvod obsiahnutý v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. sa týka nesprávnej aplikácie zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu na zistený skutkový stav. Zisteným skutkovým stavom je dovolací súd viazaný, ale len za predpokladu, že tzv. skutková veta uvedená vo výrokovej časti rozsudku obsahuje vyjadrenia všetkých skutkových okolností, ktoré vyžaduje použitá právna kvalifikácia skutku.

V danom prípade skutková veta rozsudku obsahuje všetky zákonné znaky zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. Nedbanlivostné zavinenie vo vzťahu k ťažkej ujme na zdraví neprichádza do úvahy vzhľadom na spôsob a intenzitu útoku vedeného obvineným. Tento nie je druhovo identický s prípadom, na ktorý poukazuje obvinený v dovolaní (trhanie poškodeného a jeho zhodenie na zem vedúce k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví).

V súvislosti s ďalšou námietkou obvineného dovolací súd konštatuje, že nepoužitie ustanovenia § 39 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu nezakladá žiaden z dôvodov dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Neopodstatnenou je aj domnienka obvineného K., že konštatovanie prvostupňového súdu o vedenom trestnom stíhaní v inej veci malo vplyv na výrok o vine ako aj na výrok o treste. Z odôvodnenia rozsudku na strane 4 je zrejmé, že vzhľadom na prezumpciu nevinu súd na uvedenú skutočnosť neprihliadal. Rovnako súd odôvodnil prečo neuznal existenciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr. zák.

Keďže náležite zistený skutkový stav súdy správne právne kvalifikovali, neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného Z. K. na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodné odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.